

імені Василя Стефаника

Кафедра спортивно-педагогічних дисциплін

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПАРАЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ

Другий (магістерський) рівень вищої освіти за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт

Кількість кредитів ЄКТС - 6

Паралімпійський спорт - це спорт для осіб з ураженнями кінцівок; з діагнозом ДЦП; з ураженням спинного мозку (інвалідні коляски); ураженням зору. На основі цього напрямку розвивається паралімпійський рух.

Паралімпійський напрямок включає:

1. особи з вродженими чи набутими ампутаціями кінцівок;
2. особи, віднесені медичною класифікацією до категорії «кінші»;
3. особи з церебральними паралічами;
4. особи з ушкодженнями спинного мозку;
5. особи з частковою та повною втратою зору.

Паралімпійські ігри є великим міжнародним мульти-спортивним заходом для спортсменів з вадами ОРА та зору.

Включають спортсменів з обмеженими можливостями пересування, сліпотою та ДЦП, ампутаціями,

Метою викладання навчальної дисципліни “Теорія і методика паролімпійського спорту” є вивчення історії розвитку паролімпійського руху, його періодизації, принципів та функцій, місця в системі явищ сучасного суспільного життя, теорії і методики підготовки спортсменів-інвалідів різних нозологій до змагань.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни “Теорія і методика паралімпійського спорту” є формування професійного світогляду студентів, набуття знань і навичок з питань історії, організації і управління паралімпійським спортом, сучасної системи підготовки спортсменів-інвалідів до змагальної діяльності.

Програмові результати навчання :

ПРН 4. Зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з питань фізичної культури та спорту до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ПРН 10. Розробляти та організовувати заходи з популяризації серед різних груп населення сучасних знань про окремі напрямки фізичної культури і спорту.

Дякую за увагу!

